

در قلب یکی از بزرگترین اولتراهای دنیا؛

«متوقف نشدنی‌ها»

هم به چشم می‌خورد. مراسم خاکسپاری با حضور صد نفر داخل کلیسا ادامه یافت. در میان این صد نفر، رهبران حزب نتوفاشیست «Forza Nuova» نیز دیده می‌شدند. نمایندگان هواداران اولترای باشگاه‌های اروپایی همانند وستهم انگلیس نیز در این مراسم حضور داشتند. خارج از کلیسا هم افراد بسیاری در حال شعار دادن بودند. خبرنگار ما قصد داشت راهی رم شود تا درباره هواداران اولترای لاتسیو اطلاعات جمع کند. برای نزدیکی به این هواداران متعصب شما به یک رابط نیاز دارید و نمی‌توانید با لحنی مؤدبانه به جمع آنها بروید و تقاضای مصاحبه کنید! به ویژه هولیگان‌هایی که رسانه‌ها را سازمان‌هایی فاسد و خبرنگاران را عوامل اجرایی این فساد می‌دانند. خبرنگار ما در «رکسهام»، «فاینورد»، «آژاکس»، «بلگرد»، «کاردیف» و حتی میان هواداران لیورپول و یا منچسترسیتی رابط دارد اما نوشتن در خصوص هواداران اولترای لاتسیو، آن هم بدون داشتن یک رابط که اعتماد

را از نزدیک تحت پوشش داده بود؛ در آن زمان «فورفورنو» از لاتسیویی‌ها درخواست پاسپورت خبری داشت که هیچ پاسخی از سوی آنها دریافت نکرد اما آن دربی تحت‌الشعاع اتفاقات چند ماه پیش از بازی قرار داشت؛ جایی که «توماسو روکی» و «فرانچسکو توتی» به عنوان کاپیتان‌های دو تیم به سمت جایگاه «Curva Nord» و هواداران تیغوسی لاتسیو رفتند، آن هم در حالی که تصویر بزرگی از «گابریله ساندري» را در دست داشتند. دی‌جی ۲۶ ساله‌ای که در میان درگیری‌های هواداران لاتسیو و یوونتوس با ضرب گلوله پلیس به قتل رسیده بود. در شهر رم اگر هواداران تیغوسی دو تیم از یک چیز بیشتر از یکدیگر نفرت داشته باشند، آن پلیس است و تیغوسی‌های دوباشگاه با هم به توافق رسیدند تا در این دیدار با هم به ساندري ادای احترام کنند و علیه پلیس اتحاد خود را نشان دهند. برادر ساندري میان دو کاپیتان ایستاده بود و رهبر گروه هواداران اولترا هر باشگاه هم کنار کاپیتان تیم خود. جالب اینکه رابطه میان اولتراها و بازیکنان در فوتبال ایتالیا همواره پیچیده بوده؛ به حدی که توتی بدون توجه به انتقادات در جشن‌ها و عزاداری‌های اولتراها شرکت می‌کند.

ساندري، هوادار تیم لاتسیو بود اما در جایگاه هواداران تیغوسی رم، چنین بنرهایی به چشم می‌خورد: «اشک‌ها درد را نمی‌دانند» و یا «گابریله، تو همیشه در قلب ما هستی» یا «کابی یکی از ماست» و «در آسمان آبی روشن، یک ستاره می‌درخشد. بدرود گابریله».

بعد از گذشت سال‌ها از آن تاریخ، خبرنگاران ایتالیایی به فورفورنو گفتند که همکار ما شانشی برای همراهی تیغوسی‌ها نخواهد داشت. باورش سخت است اما در خاکسپاری پیچیتلی حتی به خبرنگاران نیز توهین شد تا مشخص شود هیچ اعتمادی در میان آنها به رسانه‌ها وجود ندارد اما به واقع چرا چنین است؟

بگذریم؛ تماس‌ها با رابطان ما در ایتالیا برقرار شد اما هیچ اتفاق خاصی رخ نداد. پس از هفته‌ها تلاش بی‌وقفه و شبانه‌روزی، مردی که از هواداران متعصب کاتانیا و عاشق فرهنگ اولتراها بود به ما گفت که با شخصی به نام پائولو در ایتالیا صحبت خواهد کرد. سرانجام خبرنگار ما با پائولو موفق به گفت‌وگو شد و مکالمات آنها کلید خورد. پائولو قول داد که با رئیس گروه صحبت کند تا ببیند می‌تواند جلسه‌ای را ترتیب دهد یا خیر.

به شب پرواز بازگردیم؛ خبرنگار ما پس از فرود هواپیما در رم، یک پیام دیگر دریافت کرد. اعضای گروه با ملاقات در ساعت ۰۱:۳۰ بامداد موافقت کرده بودند و به او آدرس مکانی در جنوب شرقی شهر رم را فرستادند. خبرنگار ما نیز از فرصت استفاده کرده و امکان تماشای بازی کنار آنها در

شد که رابطه میان هواداران اولترای اینتر و لاتسیو، همواره در شرایط خوبی قرار داشته و این ادای احترام نیز بار دیگر این نکته را به تصویر کشید. عجیب‌تر اینکه حتی در اسپانیا هم هواداران تیغوسی باشگاه اسپانیول یاد و خاطره «دیابولیک» را زنده کردند. یا در همان شهر رم، هواداران اولترا و تیغوسی رقیب، بنری با این نوشته در ورزشگاه برافراشتند: «با زندگان می‌جنگیم و به مردگان احترام می‌گذاریم». هواداران تیغوسی یوونتوس هم روی نیمکت پارکی که پیچیتلی در آن به قتل رسید، به رسم یادبود، تاج گلی بزرگ گذاشتند. یک روز پس از قتل او، بنری بزرگ با مضمون «دیابولو زنده است» خارج از کلیسای تاریخی رم برافراشته شد.

با قتل پیچیتلی، پرونده‌ای از سوی بخش ضد مافیا ایتالیا تشکیل شد و «متئو سالوینی» معاون نخست‌وزیر ایتالیا در این خصوص گفت: «اطمینان دارم که حرفه‌ای‌گری و جدیت مأموران ما، این پرونده را به سرانجام مطلوب خواهد رساند. هیچ مجرمی نمی‌تواند امید به فرار از چنگال قانون و بخشش داشته باشد.»

لقب فابریزیو پیچیتلی یعنی «دیابولیک» برگرفته از شخصیت منفی یک داستان ایتالیایی است که چشمانی شیطانی دارد. عکس آن چشم‌ها روی لباس‌های افراد حاضر در خاکسپاری دیده می‌شد. چشم‌هایی که کنارش این متن خودنمایی می‌کرد: «شغال‌ها می‌توانند روی جسد شیر جشن بگیرند اما شیر همیشه شیر است و شغال همیشه شغال خواهد ماند.» عکس چشم‌ها به همراه عبارت «متوقف‌نشدنی‌ها» روی تابوت پیچیتلی هم به چشم می‌خورد.

مقامات ایتالیا که اطلاعات دقیقی در خصوص اتفاقات احتمالی پیش روی خود نداشتند؛ تصمیم گرفتند مراسم خاکسپاری پیچیتلی را تحت نظر قرار دهند. لقب او یعنی «دیابولیک» برگرفته از شخصیت منفی یک داستان ایتالیایی است که چشمانی شیطانی دارد. عکس آن چشم‌ها روی لباس‌های افراد حاضر در خاکسپاری دیده می‌شد. چشم‌هایی که کنارش این متن خودنمایی می‌کرد: «شغال‌ها می‌توانند روی جسد شیر جشن بگیرند اما شیر همیشه شیر است و شغال همیشه شغال خواهد ماند.» عکس چشم‌ها به همراه عبارت «متوقف‌نشدنی‌ها» روی تابوت پیچیتلی

اندی‌میتن

مترجم: نوید مبراف

– «چه زمانی به رم خواهی رسید؟»
+ «نیمه شب»

– «پس از رسیدن به رم، می‌توانی مستقیم به دفتر ما بیایی»
+ «بله اما ساعت ۰۱:۳۰ دقیقه بامداد؟ بهتر نیست یکشنبه صبح پیش از مسابقه به آنجا بیایم؟»

– «یکشنبه برنامه ما شلوغ است، همان که گفتیم؛ ۰۱:۳۰ دقیقه بامداد.»
+ «به چه آدرسی؟»
– «بعداً در خصوص مکان دفتر شما را مطلع می‌سازیم.»

اینها مکالمات خبرنگار ما با مسئول هماهنگی یکی از گروه‌های طرفداری فوتبال ایتالیا در خبررسان «واتس‌آپ» است. گروهی موسوم به «Irriducibili» به معنای «متوقف‌نشدنی‌ها» که بزرگترین گروه هواداران اولترا در فوتبال سرزمین چکمه به حساب می‌آیند و از تیم لاتسیو حمایت می‌کنند. برنامه آنها بسیار شلوغ است چرا که تیم محبوب‌شان در یکشنبه ذکر شده در مکالمه فوق، باید در دربی «دلاکاپیتاله» برابر رقیب دیرینه‌اش یعنی آ. اس رم در ورزشگاه المپیکو صف‌آرایی می‌کرد و آنها نیز باید خود را برای این دربی حساس آماده می‌ساختند.

هماهنگی و تنظیم قرار ملاقات با این گروه، برخلاف آنچه متصور هستید، برای خبرنگار کهنه‌کار ما امری چندان آسان نبود. به همین دلیل حضور در ساعت ۰۱:۳۰ دقیقه بامداد در آن دفتر برای صحبت با اعضای چنین گروهی، یک فرصت استثنایی محسوب می‌شد. اولتراها چندان اهل رسانه و مصاحبه نیستند و در مجموع به رسانه‌ها اعتماد ندارند. به بیانی ساده‌تر؛ هیچ گونه علاقه‌ای به رسانه و اصحاب آن در میان هواداران تیغوسی لاتسیو دیده نمی‌شود. هواداران اولترای فوتبال ایتالیا یکی از کلیدی‌ترین نقش‌ها در فرهنگ هواداری از فوتبال را بر عهده دارند و بدون هیچ شک و تردیدی، گروه «متوقف‌نشدنی‌ها» مهم‌ترین آنهاست.

آن دربی اهمیت بسزایی برای این گروه هواداری داشت چرا که چند هفته پیش از آن دیدار «فابریزیو پیچیتلی» معروف به «دیابولیک» و رهبر این گروه، در پارک مرکزی شهر رم به قتل رسیده بود! پس از این حادثه، حجم انبوه همدردی از سوی دیگر گروه‌های اولترا برای «متوقف‌نشدنی‌ها» فرستاده شد. به عنوان مثال هواداران تیغوسی اینتر پیش از دیدار برابر لچه در سن‌سیرو، به پیچیتلی مرحوم ادای احترام کردند. البته از این حقیقت نباید غافل